

C/2024/933

29.1.2024

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 21 września 2023 r. – Asepeyo Mutua Colaboradora de la Seguridad Social n° 151, KT / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Alcampo S.A., następcą prawny Supermercados Sabeco S.A.

(Sprawa C-584/23, Alcampo i in.)

(C/2024/933)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asepeyo Mutua Colaboradora de la Seguridad Social n° 151,
KT

Strona pozwana: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)
Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)
Alcampo S.A. – następcą prawny Supermercados Sabeco S.A.

Pytania prejudycjalne

1. Czy uregulowanie hiszpańskie w przedmiocie ustalenia podstawy wymiaru świadczeń z tytułu trwałej niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy, zawarte w art. 60 dekretu z dnia 22 czerwca 1956 r., w zakresie, w jakim mamy do czynienia z przypadkiem dyskryminacji pośredniej ze względu na płeć, ponieważ to głównie kobiety skracają swój czas pracy, aby opiekować się dziećmi, zatem przyznane świadczenie jest wyraźnie niższe, jest sprzeczne z uregulowaniem europejskim, zawartym w art. 4 dyrektywy Rady z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego ⁽¹⁾ i art. 5 dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przeredagowana) ⁽²⁾?
2. Mając na uwadze fakt, że hiszpańskie uregulowanie określające sposób obliczania świadczeń z tytułu trwałej niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy – art. 60 ust. 2 dekretu z dnia 22 czerwca 1956 r. – uwzględnia wynagrodzenie faktycznie otrzymywane w chwili wypadku, fakt, że hiszpański publiczny system zabezpieczenia społecznego przewiduje jako składkowe świadczenie rodzinne – art. 237 ust. 3 Ley General de la Seguridad Social (powszechnej ustawy o zabezpieczeniu społecznym) – że przez pierwsze dwa lata okresu zmniejszenia wymiaru czasu pracy w celu sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 37 ust. 6 Estatuto de los Trabajadores (kodeksu pracy) [składki] są [fikcyjnie] podwyższone do 100 % [ich podstawy], oraz fakt, że zgodnie z danymi statystycznymi kobiety stanowią 90 % osób, które wnioskuje o skrócenie czasu pracy, czy przywołane uregulowanie hiszpańskie jest sprzeczne z art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 21 i 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 4 dyrektywy 79/7/EWG i art. 5 dyrektywy 2006/54/WE oraz czy stanowią one pośrednią dyskryminację ze względu na płeć?

⁽¹⁾ Dz.U.1979, L 6, s.24.

⁽²⁾ Dz.U. 2006, L 204, s. 23.